

[Bjarne Ørum]

Og endelig en stor overskrift fra et blad: »Enlige snydes groft. Skattereformen er uretfærdig for bl.a. enlige tjenestemandspensionister«, og dér er realiteterne jo altså, at nuværende tjenestemandspensionister får mindst samme pension, som de ville have fået efter de hidtidige regler. De behandles desuden særlig gunstigt efter skattereformen, idet der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag af hverken tjenestemandspension eller folkepension.

Jeg synes, at reklamebrøl i hvert fald ikke er et ord, man skal tage i sin mund som et angreb på regeringen. Vi andre kunne tage det i vores mund til noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu har vi her fra talerstolen fra to konservative ordførere hørt, hvad der ikke er konservativ politik, og det er da rart at vide.

Det er ikke konservativ politik at gå ind og kigge på indeksregulering af arbejdsindtægter hos folk over 70 år. Til gengæld har historien jo vist, at det er det, når det gælder folk mellem 67 og 69 år.

Jeg troede en overgang, at hr. Kirkegaard var lidt i tvivl om, hvilken form for dagspresse der skulle gøres opmærksom på heroppe fra talerstolen, idet han talte om Information og Jyllands-Posten. Nu forstår jeg, at det var Information til Pensionister og ikke dagbladet Information.

Men jeg har et enkelt lille opklarende spørgsmål til de to ordførere fra Det Konservative Folkeparti. Ingen af de to har benægtet, at der er brugt et sted mellem 2 og 2,4 mia. kr. på at forbedre pensionisternes vilkår ved denne her omlægning. Så kunne det være interessant at spørge, hvor det er man vil fjerne de fordele, der nu er givet til pensionisterne – et ganske interessant opklarende spørgsmål, som jeg også tror vil interessere pensionisterne.

Et andet spørgsmål, som jo efterlader os i tvivl, er: I den dagsorden, der her er foreslået, er der en række punkter, som givetvis koster penge. Hvor skal vi finde disse penge henne? Og her vil jeg gerne have et separat svar fra hver af de tre ordførere, for jeg er lidt i tvivl om, om man er helt enig om, hvor de penge skal findes. Det ville være interessant at få et bud, og hvis vi skal undgå mere flimmer omkring pensionisternes vilkår og deres fremtid,

så er det meget vigtigt, at pensionisterne også får at vide, 1) hvor man vil skære i forhold til de nu bevilgede forbedringer, og 2) hvor man vil finde pengene henne til de forbedringer, der ligger i denne dagsorden.

Og så vil jeg godt understrege, at uanset hvor meget Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet vil hetze mod Socialdemokratiets holdning til pensionisterne, så lykkes det ikke. Vi står fast ved, at pensionisterne i Danmark skal have gode og ordnede forhold, som de kender til, så de kan have en tryk alderdom.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu skal man jo passe på med at kaste sten, når man selv bor i et glashus. Fru Anne-Marie Meldgaard anklagede mig for at lide af dårlig hukommelse og mente, at regeringen havde givet pensionisterne en meget fin respekt i forbindelse med fjernelsen af den generelle ret til grundbeløbet for de over 70-årige, idet det var proklameret i finanslovsforslaget fra august måned.

Jeg må korrigere fru Anne-Marie Meldgaard. Det er fuldstændig korrekt, at der i finanslovsforslaget stod nogle få sætninger om, at man eventuelt overvejede at gennemføre en sådan nedskæring; men da vi fulgte sagen op her i folketingssalen i spørgetiden, fik vi gang på gang besked på, at det ikke aktuelt var inde i regeringens overvejelser at komme med et sådant konkret forslag. Vi fik ikke på noget tidspunkt bekræftet, at det rent faktisk var regeringens intention at komme med et sådant nedskæringsforslag, før lovforslaget lå på Folketingets bord den 24. november 1993. Forslaget blev hastebehandlet herinde, og alligevel nåede det ikke at blive omtalt i regeringens egen informationspjece, som blev sendt ud til landets pensionister.

Fru Anne-Marie Meldgaard refererer til, hvordan varslet var i 1982. Jeg må igen korrigere fru Anne-Marie Meldgaard. Varslet var for det første betydeligt længere, og for det andet var der i vores ændring indbygget en 1-årig overgangsperiode.

Flere har været inde på at klandre os for, at vi er så skarpt imod fjernelsen af den generelle ret for de over 70-årige, når vi nu selv ændrede aldersgrænsen i 1982 for de 67-69-årige. Må